

Bătrânii noștri

Eugenia Calancea

Bătrânii noștri mergeau la biserică,
Era focul dragostei lor din piept,
Dar acum multe boli îi împiedică,
S-ajungă unde vor de drept.

Își spun mereu o rugăciune
Ca spre bine să li se-ndreapte pașii,
Dar au cea mai mare înțelepciune
Și lacrimi sincere ce le-acoperă obrajii.

Bătrânii noștri au darul mântuirii,
Atunci când își spun cuvântul,
Plini de iubire-n fața povestirii,
De-ți vine să-nconjori pământul.

Bătrânii noștri au cuvânt în lume,
Și-n inimi blânde lumini arzând,
Cu chibzuință și-au făcut un nume
Și pentru noi nu-l vor pierde curând.